

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Αφελή και προδοτικά

Με την επιφύλαξη, που συχνά διατυπώνουμε, ό-
τι τα θέματα εξωτερικής πολιτικής είναι δύ-
σκολα και περίπλοκα και δεν μπορεί ο... πάσα
άσχετος (όπως ο γράφων) να διαμορφώνει και να εκ-
φράζει άποψη, επιτρέψτε μου να γράψω τουλάχιστον
τις αφελείς απορίες μου. Η επιφύλαξη γίνεται πιο βα-
ριά, όταν πρόκειται για «εθνικά θέματα» και ο πάσα
εις, εκτός από άσχετος, μπορεί να κατηγορηθεί και
ως άπατρις ή προδότης.

Απ' ό,τι μας είπε ο κ. Κ. Σημίτης, μετά τη συνάντη-
σή του με τον Φινλανδό πρωθυπουργό, θα ασκήσει το
δικαίωμα του veto στο

Ελσίνκι, αν δεν λάβει

Του **ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΚΑΓΙΑΝΝΗ**

τρία συγκεκριμένα α-
νταλλάγματα, τα εξής:

τη διαβεβαίωση ότι απρόσκοπτα θα συνεχισθούν οι
ενταξιακές διαδικασίες για την Κύπρο, την αποδοχή
του Δικαστηρίου της Χάγης για την επίλυση των δια-
φορών μας με την Τουρκία και την ανάληψη συγκε-
κριμένων υποχρεώσεων από την τελευταία, προκει-
μένου να ανακηρυχθεί υποψήφιο μέλος της Ευρω-
παϊκής Ένωσης.

Όπως παρατηρείτε, το πρώτο από τα ανταλλάγμα-
τα, ενδιαφέρει βέβαια την Τουρκία, αλλά δεν εξαρτά-
ται από αυτήν, εξαρτάται αποκλειστικά από την Ευ-
ρωπαϊκή Ένωση, της οποίας η Τουρκία δεν είναι μέ-
λος. Έχουμε, λοιπόν, την αφελή απορία μήπως, δια-
τυπώνοντας το αίτημα αυτού του συγκεκριμένου «α-
νταλλάγματος» (που είναι και το πιο σημαντικό), βά-
ζουμε πлагίως την Τουρκία σε μια υπόθεση, όπου τυ-
πικά τουλάχιστον, δεν της πέφτει λόγος. Όπως κάπο-
τε, τη δεκαετία του '50, κάναμε για το Κυπριακό...

Το δεύτερο αντάλλαγμα, του Δικαστηρίου της Χά-
γης, εξαρτάται φυσικά από την Τουρκία, αν θα το α-
ποδεχθεί ή όχι, αφορά όμως τις σχέσεις της με την
Ελλάδα και όχι με την Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο.
Ζητούμε όμως να το εξασφαλίσει η Ευρωπαϊκή Ένω-
ση ως αντάλλαγμα για να ονομάσει την Τουρκία υπο-
ψήφιο μέλος. Κατά την ίδια λογική δεν κινδυνεύουμε
αύριο να μας ζητήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση κάποια α-
νταλλάγματα προς την Τουρκία προκειμένου να δε-
χθεί την ένταξή μας στην ΟΝΕ; Αυτή είναι η δεύτερη
αφελής απορία.

Το τρίτο αντάλλαγμα, οι συγκεκριμένες υποχρεώ-
σεις που θα αναλάβει η Τουρκία για τον εκδημοκρα-
τισμό και τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι οποίες μάλι-
στα θα καταγραφούν σε έναν «οδικό χάρτη», ενδια-
φέρει πολύ περισσότερο π.χ. τους Γερμανούς, παρά
εμάς. Γιατί, λοιπόν, θα πρέπει να γίνουμε εμείς οι
«κακοί» ή οι «ήρωες» που θα βγάλουν το φίδι από την
τρύπα. Αυτή είναι η τρίτη αφελής απορία...

Βέβαια η Τουρκία, όπως το δήλωσαν ήδη οι ηγέτες
της, δεν θα δώσει κανένα αντάλλαγμα προκειμένου
να αποκτήσει τον αβεβαίου περιεχομένου τίτλο, του
υποψηφίου μέλους. Έτσι, ο κ. Σημίτης θα ασκήσει το
δικαίωμα του veto και ίσως κερδίσει και τις εκλογές.
Αλλωστε, κατά κάποιο τρόπο, του το υποδεικνύει
και... η αντιπολίτευση, η οποία από τώρα διαλαλεί ότι
«χωρίς veto εκλογές δεν κερδίζονται»!

Μου μένει μια τελευταία απορία: Καλά όλα αυτά
τα ανταλλάγματα και μακάρι να μας τα δώσουν. Αν
όμως δεν μας τα δώσουν, όπερ και το πιθανότερο ή
μας δώσουν το αντάλλαγμα της ένταξης της Κύ-
πρου, επαναλαμβάνοντας προηγούμενη δέσμευση,
αλλά χωρίς χρονικούς όρους, τι θα κερδίσουμε με
το veto; Κάποτε θα αναγκαστούμε να το άρουμε, ό-
πως παλιότερα κάναμε και για τα χρηματοδοτικά
πρωτόκολλα. Και ενώ δεν θα κερδίσουμε τίποτα,
κινδυνεύουμε πάλι να κατηγορηθούμε ότι δεν είμα-
στε σε θέση να συμμετάσχουμε και να συμβάλουμε
στην άσκηση ευρωπαϊκής πολιτικής ή ότι συμμετέ-
χουμε με τα βάρη του παρελθόντος και όχι με τη δυ-
ναμική του μέλλοντος.

Και το σημαντικότερο: Ανεξάρτητα από όλα τα α-
νταλλάγματα θα πρέπει τελικά να σκεφθούμε και να
αποφασίσουμε: Τι τελικά μας συμφέρει; Μια Τουρκία
που να περιμένει στην «αίθουσα αναμονής» της Ευ-
ρωπαϊκής Ένωσης ή μια Τουρκία εκτός, τριτοκοσμι-
κή, ασύδοτη και ρέμπελη;

Αυτά τα ολίγα αφελή και προφανώς προδοτικά...
χρειάστηκαν πολλά χρόνια και πολλές προσπάθειες,
για να φτάσουμε σε μια νέα αντίληψη των ελληνο-
τουρκικών σχέσεων, αυτήν που εγκαινίασε ο Γεώρ-
γιος Παπανδρέου. Το veto θα μας φέρει πίσω και θα
γνωρίσουμε νέα ένταση, άσκηση και ανώφελη...